

[Ebba Strange]

se, at man kan slippe så forholdsvis billigt om ved at svine naturen til, ved at misligholde arbejdsmiljøet og ved at begå økonomisk kriminalitet.

Jeg tror, der kan skabes forståelse – hvis vi går aktivt ind i debatten – for, at vi dømmer for skævt og vi dømmer forkert i dette land, og i den anledning vil jeg godt hilse VSernes lovforslag velkommen som en del af denne debat.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre støtter ikke lovforslaget, som det foreligger. Det er blevet kaldt en provokation, og det er det jo nok, men jeg vil sige, at den baggrund, hvorpå man har fremsat dette forslag, er alvorlig nok, og derfor er jeg godt tilfreds med, at det kommer frem, så vi her i salen også får drøftet det, der ligger bagved.

Det er en uanstændig måde, vi behandler de overtrædelser på, der finder sted af adskillige love – en måde, som er til fordel for den, der overtræder lovene og bestemmelserne, når man ser på den økonomiske gevinst, der er ved det. Jeg tænker her ikke mindst på de bøder, der idømmes for overtrædelse af miljølovene. Disse overtrædelser kan i egentligste forstand være samfundsnedbrydende, men de bøder, man idømmer, er af en sådan størrelse, at man kynisk fra virksomhedernes side kan konstatere, at det ikke kan betale sig at gøre noget ved det, det er meget bedre at betale de bøder, der måtte falde af i årenes løb.

Derfor synes jeg, det er udmærket, at vi får trukket denne baggrund op, og jeg kan også være enig med fru Ebba Strange i, at lovforslaget kan være et udmærket udgangspunkt for at få drøftet, om vi egentlig behandler de overtrædelser, der er, som jeg sagde før, i egentligste forstand samfundsnedbrydende, på en rimelig måde, når man ser på, hvor hårdt man farer frem mod andre og i denne forbindelse meget mindre alvorlige overtrædelser.

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg er naturligvis klar over, at dette lovforslag er udtryk for hr. Wilhjelm's vid, når det når til højdepunktet, og jeg skal ikke fratage hr. Wilhjelm den glæde, det må være at fremsætte et lovforslag af denne karakter.

Jeg kan bare sige, at CD ønsker ikke at medvirke til at fremme forslaget. Vi afviser.

Waldorff (VS):

Den socialdemokratiske ordfører fik et mindre anfald af kvababbelse med hensyn til folketingets værdighed. Det sker så ofte, når ordførerne ikke ved, hvilket ben de skal stå på. Jeg vil godt høre, hvad socialdemokratiet egentlig har at sige om folketingets, miljømyndighedernes og befolkningens værdighed i forhold til, hvordan det faktisk ligger på miljøområdet med de konstante overtrædelser, der er tale om her.

I 1974 trådte miljøbeskyttelsesloven i kraft, og i bemærkningerne til loven skrev man:

»Det har ved udformningen af straffebestemmelsen været hensigten, at der i medfør af loven kan kendes så alvorlige straffe, at der vil kunne opnås en reel præventiv virkning.«

Man siger videre, at man må ændre den almindelige praksis i bødesager, således at de idømte bøder i medfør af denne bestemmelse bliver virkelig følelige og kommer til at stå i et for den almindelige opfattelse rimeligt forhold til den eventuelt forvoldte skade. Man siger afslutningsvis, at dette er nødvendigt for at undgå, at udsigten til eventuel bødestraf blot indkalkuleres i f. eks. en erhvervsvirksomheds driftsomkostninger. Det er jo ret klar tale. I 1973 blev dette skrevet.

Problemet, som man forsøgte at komme til livs, var de ekstremt lave bøder for overtrædelse af bl. a. levnedsmiddeloven og arbejderbeskyttelsesloven, hvor bøderne lå nede mellem 500 kr. og 10.000 kr., og hvor det direkte, hvad man vidste, kunne betale sig for virksomhederne at sige: skråt op med lovgivningen.

Som man vil vide, fik disse bemærkninger til miljøbeskyttelsesloven ingen betydning. Bøderne har i dag stort set samme størrelse som dengang, man har ikke engang gjort sig den umage at pristalsregulere bøderne.

Jeg vil give et par eksempler, som på ingen måde er særlig interessante, de ligner stribevis af andre sager; det eneste, der udmærker dem, kan man sige, er, at her er tale om overtrædelser, som overhovedet er nået frem til at blive behandlet i retten. Det er langt de fleste nemlig slet ikke.